

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epistola Responsoria R. P. Isaaci De Bruyn Societatis Jesu
Ad Eximium Dominum Martinum De Svvaen S. Th.
Doctorem Lovaniensem &c.**

Bruyn, Isaac van

[Verlagsort nicht ermittelbar], 1693

Epilogus ad Epilogum Eximii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40327

rum hoc adeò non fecisti ; ut ne tentaveris quidem , probè tibi conficius , arcem vestram nulla parte magis esse debilem , & facilius expugnabilem , quam istac , licet gloriari soleatis esse firmissimam , & prorsus inexpugnabilem.

Quæ §. §. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. ad nauseam , & Lectoris etiam parum delicati fastidium rursus ingeris , jam refutata habes in Superioribus , neque mihi lubet responsa mea toties iterare , quoties eandem nœnias tibi lubet instaurare : quare propero ad Conclusionem tuam sive Epistolæ tuæ Epilogum.

Epilogus ad Epilogum Eximii.

DE Præfidiis humanis quodammodo desperans in Deo fiduciam omnem collocas , & cælo solatium expectas , quando homines tibi adeo iniqui sunt. Existimas fore , *ut veritas increata Deus tuus te hoc suo caelesti effato confortet : beati estis , cum maledixerint vobis , & persecuti vos fuerint , & dixerint omne malum adversum vos , mentientes propter me. Gaudete , & exultate , quoniam merces vestra copiosa est in calis.* Beatus es Eximie Martine ? Beatus es ? Non invidéo : sed an qui se beatos dicunt ipsi se decipiunt ? Beatus es quia homines nonnulli maledictis te incessunt , & me maledicentibus istis annumeras ? Ubi quæso , vel quando maledixi tibi ? Quando sinistri aliquid imprecatus sum , aut nomen tuum , affeci contumeliâ ? Quisquis igitur sana tibi suggerit consilia , quisquis errantem te in viam studet animo sincerissimo & benevolentissimo reducere , qualem mihi esse Deus novit , tibi maledicit ? An tu quoties Calvinistas cupis reducere , toties maledicis Calvinistis ? Non existimo. Ego te persecutus sum ? Meam credo indignationem veritus Lovanio fugisti : alii abivisse te dicunt majoris dignitatis & pinguioris , ac lautioris spartæ dulcedine invitatum , alii auctoritate aliqua majore compulsam. Quid verum sit , scis ipse. Ego non soleo duci rumoribus. Dixine ego omne malum adversus te propter Christum mentiens ? Usque adeo ego IESU Christi hostis sum , ut omne malum adversus te mentiens evomam , quia tu IESUM Christum amas ? Totus ad hanc tuam teterrimam suspicionem exhorresco. Et ego IESUM Christum amo , & nihil mihi est istoc nomine carius , ita me amet IESUS Christus : & adeo tibi minimè male volo , ut te velut alterum Ioannem in Christi IESU sinu positum videre desiderem , hoc meum votum ex intimis medullis haustum , cogitationibus tam nigris pensas ? Utinam , utinam merces tua sit

fit in cælis copiosa? Id unicè opto: sed vereor, & multum vereor, ut votum hoc meum exaudiri possit, quamdiu Iansenium tantopere deperis, ut ejus sensui detrectes dicere anathema: quamdiu recentiores Calvinistas, qui à Calvini & Dordracenæ Synodi vestigiis non deflectunt, ut ipsi profitentur, hac in parte existimas sentire Catholicè. Vereor inquam, (utinam vanus sit hic metus) ne commune habeas cum Calvinistis & Iansenistis Cœlum, in quo superbi spiritus in homines superbos & opinionum suarum pertinaces dominatum, ac Tyrannidem exercent.

Sperabam fore, ut præclaris his Christi verbis abundè recreatus desineres: sed desinere non potes: *unum, pergis, priusquam finiam indicandum censui, nimirum animum mihi non esse, hisce tecum contentionibus diutius immorari, quandoquidem abundè satisfecerim.* Cur animus tibi fuit contentiones hæc suscitare primùm. Cur me nihil simile cogitantem provocasti ultrò? Cur intermissum certamen iterum renovasti? Sperabas semper exitum certaminis feliciorè, tandem, post tot irritos conatus desperas: piget tot pugnarum. Sapis, sed utinam citius sapulisses. Interim hoc habes solatii, & in eo tibi plaudis, *quod abundè satisfeceris*: solatium id tibi ereptum non volo, plaude tibi Domi tuæ quantum volueris, sed vide ut applausores habeas rectè sentientes.

Accedit, inquis, & hæc ratio, quod cum illis mihi res sit, qui in omni causa quantumvis infundata, de ultimo responso gloriam quarere videntur: Argutè, bellè! Magistraliter! Eximius Martinus provocavit ad certamen, & laceffivit pacis amantem, hæc igitur illi debetur gloria, quod pugnæ initium dederit, & hanc quoque laudem aliquis illi invidet, quod finem certamini imposuerit, & victor leges dederit, quas silendo adversarius agnoverit? Id ni fecero arrogans sim, & ambitiosus gratiæ captator. Neque me solum, sed socios meos mordēs universim omnes: *in omni tibi causa, QUANTUMVIS INFUNDATA gloriam quarere videmur de ultimo responso* infelicem enimverò & miseram conditionem nostram, si filemus, ut nimium diu aliquando siluimus, si vel unus prodeat Iansenistarum Libellus, quem non statim convellimus, quia nihil novi occinit, si vel unam ratiunculam centies elisam taciti præterimus, silentium nostrum mox in argumentum victoriæ suæ vertunt Iansenistæ. Libellus ille plenis buccis invictus dicitur: *ma-*ctantur illo Iesuitæ omnes; nullus est, qui possit, aut ausit hiscere: sic modestiæ nostræ & silentio insultatur: si respondemus, si nihil prætermittimus, quod solidâ responsione non enervemus, si materiam hanc inanis triumpho præcidimus, *vani, ambitiosi, gloriæ cupidi*

su-

sumus : Qualis qualis causa sit , ultimi responsi gloriam aucupamur. Neque silere igitur , neque loqui Iesuitis licet. O miseros Iesuitas , & ineluctabili peccandi necessitate constrictos ! Quodque omnium est miserrimum , necessitate neminem excusante , si Iansenistis fides est.

Eximie Martine , patere candidè me animi mei sensa proloqui : nunquam gloriæ causa (Deus mihi testis est) adversus laceffentem te processi , sed misericordiâ motus , & animæ tuæ tuorumque discipulorum , qui te pro oraculo audire dicebantur , servandæ impulsus desiderio. Si gloriæ studuissem , alium mihi sumpsissem adversarium , & cui nominis plus fuisset , & plus dentium , & alia ratione certassem. Noli tibi blandiri , Vir non es tantus , ut quis te victo , magnum sibi se fecisse nomen sperare possit. Tui tuorumque amor egit me in pugnam , non gloriæ cupiditas : quare quam potui modestissimè & sincerissimè rationes tibi meas semper proposui , ut in hac rursus scriptione feci , sperans tandem aliquid profecturum me , aspirante præsertim cælesti lumine , quod errores tibi tuos aperiret , & accedente impulsu divino , qui obstinatam flecteret voluntatem. Expectationem meam fellisti hæctenus , nunc tandem per animam tuam te quæso , non meâ causâ , sed salutis tuæ Ecclesiam Matrem tuam audi : ne sis sicut Ethnicus , & Publicanus : Iansenio , quem proscripsit ipsa , valedic. Id non ego , non omnes boni dumtaxat , sed JESUS Christus à te flagitat , qui pro te sanguinem suum fudit , quod firmissimè credendum est. Noli obliquos tramites sectari , per quos girari amat tortuosus coluber : Noli inhonestas vestigare rimas , quibus elabaris , quarum hæreticos ipsos eorumque Principem Iurium pudeat : noli Phrases incassum coacervare Thomisticas , quibus Iansenianam turpitudinem veles. Cum Theodoro dic aperte anathema Iansenio prout ipse dixit Nestorio : quod si feceris acclamabo & acclamabunt boni omnes : *Eximius Martinus Swanius Catholicus est , Catholicum Doctorem Cathedra Lovaniensis admittat : Christiano illi nomen est : Catholicus cognomen.* Hæc erit ultimi responsi mei solida gloria : Doctori Eximio Martino Swanio plaudite.

EXIMIE DOMINE MAGISTER
D V.

Humillimus Servus in Christo

LOVANIÏ 12. APRILIS 1693.

ISAACUS DE BRUYN

SOCIETATIS JESU.

IMPRIMI POTERIT. NICOLAUS Du BOIS *Librorum Censor &c.*